

slagsmål mellem regeringen og dens parlamentariske grundlag, som vi nu har været vidne til i 2½ time, ønsker vi i Venstre ikke at deltage i.

Løftebruddene er og bliver til syvende og sidst en sag mellem statsministeren og hans vælgere og dermed ikke en sag, der bør optage Folketingets tid.

Derfor synes jeg hellere, vi skal bruge debatten i dag til at se fremad og til at diskutere en række emner, som har langt mere betydning for den enkelte danskers hverdag, end hvorvidt hr. Frank Aaen og Enhedslisten er fornærmet på statsministeren eller ej.

Med et efterhånden velkendt citat fra statsministeren om, hvorvidt vi ikke kan gøre det lidt bedre, vil jeg gerne fortsætte, for jeg er helt enig med statsministeren i, at det bestemt kan gøres bedre. Ikke bare for børnefamilierne, som statsministerens ord var møntet på, men også for de ældre, de syge og hele den danske samfundsøkonomi.

Betalingsbalancen har det dårligt. Regeringen har soldet det solide overskud, man overtog i 1993 på ikke mindre end 25 milliarder, op og har oven i købet vendt overskud til et underskud på hele 15 milliarder og dette med udsigt til yderligere forringelser i de kommende år.

Efter Venstres opfattelse skal vi producere os ud af underskuddet på betalingsbalancen. Der er behov for en målrettet indsats, som skaber mulighed for mere produktion og eksport.

Forudsætningerne herfor er en klar forbedring af virksomhedernes konkurrenceevne.

En klar forbedring af konkurrenceevnen forudsætter en sænkning af en række politisk bestemte omkostninger, der er pålagt erhvervslivet. Lad mig blot nævne et par konkrete forslag til forbedring af konkurrenceevnen:

Den ene milliard af provenuet fra de grønne afgifter, der endnu ikke er tilbageført, skal tilbageføres til virksomhederne. Finanslovaftalens målsætning om sænkning af virksomhedsbeskatningen fra 32 til 30 pct. skal gennemføres. Der skal gennemføres en liberalisering af elmarkedet. Desuden er der behov for mere forskning og udvikling i private virksomheder bl.a. gennem bedre skattemæssig behandling af udgifter til forskning og udvikling.

En sådan nødvendig, målrettet indsats over for virksomhedernes konkurrenceevne vil efter Venstres opfattelse have positiv betydning ikke bare for betalingsbalancen, men også for beskæftigelsen. En fortsat positiv udvikling i beskæftigelsen skal bl.a. understøttes af en langt

mere målrettet uddannelses- og efteruddannelsesindsats, der sikrer den nødvendige arbejdskraft.

Jeg kan forstå på formanden, at jeg må nærme mig min afslutning, og det vil jeg gøre ved at udstrække en hånd til statsministeren og dermed regeringen om et bredt samarbejde ved på vegne af Det Konservative Folkeparti, CD, Kristeligt Folkeparti og Venstre at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»I forlængelse af aftalen om finansloven for 1999 opfordrer Folketinget regeringen til et bredt samarbejde om en økonomisk politik, der gennem bedre konkurrenceevne kan skabe et solidt overskud på betalingsbalancen og fortsat fremgang i beskæftigelsen. Samtidig opfordres regeringen til et bredt samarbejde om forslag, der kan forbedre forholdene for børnefamilierne, sikre bedre hjemmehjælp og anden omsorg for de ældre og afkorte ventelisterne til sygehuse.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 35).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

I løbet af de sidste par timer lykkedes det da i hvert fald et par gange at få gjort hr. Frank Aaen klart, at regeringen ikke udskriver valglofter. Hvert parti fører sin egen valgkamp. Derfor er jeg utrolig ked af, at fru Ulla Tørnæs udslynger beskyldninger som, at regeringen har snydt og bedraget befolkningen, fordi den i valgkampen lovede sådan og sådan.

Det Radikale Venstre er medlem af regeringen og har sammen med Socialdemokratiet udarbejdet et regeringsgrundlag; det er det, vi regerer på sammen. Og forhåbentlig kan vi skaffe flertal for de fleste af vores ting her i Folketinget ved at arbejde enten til den ene eller den anden side i Folketingssalen.

Det Radikale Venstre gik til valg bl.a. på at love højere grønne afgifter også på biler. De, der stemte på Det Radikale Venstre, vidste udmærket, hvad de kunne vente sig. Vi har ikke